

Naročnina: doma na sküpní naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak nižje. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Ka nam pišejo naši iz Portugalskoga od Španije.

(Iz dnevnika „O Seculo“ povzelo J. Lebar.) 1.) Grozodejstva devetnajst letne dekle.

Almunecar (čti Almunjekar) je bila edna ves veroborcov. Nazlúk to mi njej je bilo dugo prizanešeno.

Padec Malage i Metrio-la je razčemerio auarhiste, ki so eden den pridivjali v dostistimao mirno ves na dvajsetih avtomobilaj pod povelstvom Karmine Sacuz, devetnajst letne dekle. Taki so zahtevali živež. Začnalo se je iskanje. Najšli so jako malo. Te neuspeh jih je razkačo i začnoli so pokolj.

Odkrili so župnika v svojem skri-vališči, pa ga obglavili; ista usoda je zadela tudi pobiraša; pobirašovo ženo so pa privezali k drevi poleg cerkve i jo po trebúhi razparali.

Karina je skakala po vesi, kak nora na čeli razbojnikoy i morilcov. Lastnoročno je razmesarila Rosito Sam José, župnikovo sestranu. Zažgala je tudi vojaško postojanko. Potom je skočila na avtomobil i od tam z šatanskim veseljem gledala strašen ogenj, ki je zajemal celo ves. Ob strani njej je stao njeni zaljubljenec, Rafael Souviron. Krik nesrečnih žrtev, ki so žive gorele, je tak veselo vplivao na njo, da je poskakivala od veselja pa vzkrikala: — Rafael! Rafaelček moj! Polubi me zdaj! No, hitro!

Dale nekša žena — edna mati etak svedoči:

„Potom so prišli k nam. Razbili so vrata i pridivjali v hišo. Moj mož je taki spadno zadeti od revolverskega strela. Jaz sem zgrabila mojega sinčka pa štela zbežati. Prijeli so me i odpelali pred Karmino, ki se je na

vse grlo smejala i režala mojemu strah. Naročila mi je, naj zakričim: „Živijo F. A. J.“ (Zveza Španskih anarhistov. Vr.) Spustila sem se v joč i njoj pokazala detece. — „Zakriči živijo!“ se je zdrila nad menov zelena od čemerov. Zavolo joča, ki mi je trgao srce, ne sam mogla spregovoriti niti edne same reči. Tresoč se, sem spadnola na kolena, ne zavolo sebe, nego zavolo deteta. Te je skočila z avtomobila, mi iztrgala dete iz rok pa njemi je razbila glavo. Siromaček je taki vmro.

Ka se je nadale godilo, ne vem. Zgubila sem zavest. Kda sem k sebi prišla, od naše hiše i od možinjinoga mrtvoga teta ne ostalo drugo kak küp pepela. Vsa ves je bila v plameni. Že se je zorilo. Mučilci so odišli. Avtomobili so šli prek tela mojega deteta i ga vsega zmečkali!

Siromaška ženska je obnemila. Krčeviti joč njoj je ne pusto nadalivati. Preteklo je nekaj časa, potom pa znova nadalivala: — „Ona je vmorila mojega sinka, šteroga sem jaz na prsaj nosila. Vidila se mi je nora! Po žganici je smrdela!“

Kakša razlika med sestrov p. Pilar, od štere smo že prve pisali i med tov zverinov. To sta dve nasprotujočivi ženskivi sliki iz španske revolucije. Edna sama lübezen i vsmilenje, drugo samo sovraštvo i živi pekeo! Keliko je šče drugih takših primerov, za štere se ne ve.

Je to človekolübjje?

Gasilska društva majo dvojni namen: človekolübjje i izobrazbo. Pomagati ščejo i so dužni bližnjemu v nesreči i poleg toga se poglobiti v znanost, ki je potrebna i hasnovita dnesden človeki poprek, predvsem pa kotrigam gasilskoga društva, da svojo nalogo morejo popolnej vršiti. Oba namena sta tak tesno združeni, da eden brez drugoga obstati ne more. Kde nega človekolübjja, nega tudi izobrazbe i gde nega prave, srčne izobrazbe, ali kulture, tam nega tudi človekolübjja.

V Slovenskoj krajini so se gasilska društva jako naglo razširila, bole naglo, kak bi se smela. Prle, kak bi se v namen društva poglobili vnogi kandidati, so bili že kotrige društva, ar jih je vlekle uniforma, ali pa so je vlekla plesne veselice. Gasilska društva so najprej s tem postala znana v Slov. krajini, da so edna za drugov prirejala plesne veselice. Od tistimao, kak mamu ta društva, je naša krajina plesnih veselic več mela, kak inda v petdesetih letaj. Naj nam ne zamerijo tista društva, štera so ostala na ravnoj poti i vršila svojo dužnost verno. Tudi takša mamu, hvala Bogi. Mi sa-

mo poprek gučimo. Gučimo, ne da bi grajali, gučimo, da bi popravljali, da bi na pravo pot spelali iz krive naša društva. To pa smo dužni, gda gledamo mrtvoga gasilca na Tišini, ki ga je pred par dnevi vmorila gasilska plesna veselica na Petanjcih, To pa smo dužni včiniti, gda si zmislimo na ogenj, ki je vničilo štale martjanskoga plebanoša, ki ne mogo iti na proslavo gasilcov blagoslavljat, še menje pa kak duhovnik, na njihovo plesno veselico. To pa smo dužni včiniti, gda si predočimo gasilsko plesno veselico v Dolini pred kratkim, ki je bila puna krvi i puna spake, ar zvün osem šolarov so ovi vsi bili iz dolinske šole nazoči i gledali plesalce i razbijalce. Ne krivimo tü gasilcov, krivimo njihove plesne veselice v teh treh i v nogih drugih slučajaj.

Je to človekolübjje? Je to izobrazba, kultura? Je bitje plemenito? Je vmor hvale vreden? Je pijanstvo gda koga navčilo na poštenost? Ali ples koga na junaštvo?

Pozivamo naša gasilska društva, naj stopijo doli z poti plesnih veselic, naj si poiščejo druge nedužne zabave, na šterih se poglobijo v človekolübjje i se njim srca oplemenitijo.

Pismo slovenskoga duhovnika, g. Orešnik Franca iz Pariza, v šterom odkrivajo, kak vpliva pobožnost naših delavcov tudi na Francoze.

PREČASTITI GOSPOD ŽUPNIK!

57, Bd. Voltaire, 14. junija 1937.

Sami dobro veste, da jaz ne pišem rad v časopise; napaka ali čednost: ne vem. Ali danes se ne morem premagati, da ne bi Vam napisal par vrstic, ki jih lahko objavite v Vam poljubni obliki; jaz Vam dam le tvarino.

Slovenska nedelja v severo-zapadni Franciji. (Pont-Audemer, departement: Eure. 13. junija 1937.)

Redko sem doživel tako prijetno iznenadenje, kot je to bilo včeraj in če bi moral še bolj jasno govoriti, bi moral menda dejati, da še kaj takega sploh nisem doživel.

Pred dvema dobrima mesecema sem zvedel, da je v severo-zapadni Franciji precej naših ljudi. Vam je že znano, da mi je pisala Anuška Terplan, naj pridem v njen kraj, češ da bi lahko prišlo tam krog 40 ali 50 Slovencev. Obljubil sem ji takoj. Priporočil sem ji, naj da v „Novine“ tako dan, kakor tudi spored naše slovenske nedelje. Obenem sem stopil v stik z enim izmed tamošnjih gospodov župnikov. Tedensko glasilo tamkajšnje škofije je objavilo naš praznik; enako tedenski časopis „La Croix du Nord“. Osebo dopisovanje z gotovimi, Vaše „Novine“ in pa dobra volja francoskih župnikov, vse to je bila prav važna priprava za 13. junij. Vse je kazalo, da bo nas gotovo krog 40.

Ali ni veselja brez težav! V zadnjem času je bilo treba spremeniti kraj; sam le s teskočo zapustil Pariz. Že pred enim dobrim mesecem sem dobil sebi namestnika v Parizu; ali zadnji dan mi je odpovedal; je bilo preveč in prezgodaj. Ali hvala Bogu, da sem v zadnjem trenutku dobil eno „dobro voljo“; in tako sem lahko zapustil Pariz. Proti večeru sem bil v Blacarville, 4 km. od Pont-Audemer. Ostal sem zvečer tam radi spovedovanja; prišlo jih je 13. Veselo je bilo srečanje. Računali smo, da nas bo gotovo krog 30—35. Drugo jutro sem bil že ob osmih v Pont-Audemer, kjer sem našel že par Slovencev in Slovenk; začel sem takoj spovedovati. Ko sem jih spovedal že kakih 30, potem sem vprašal enega, ali jih je še kaj; pravi mi: kakih 9 ali 7. Ali ko sem jih že zopet spovedal kakih 8 ali 10, takrat sem zopet vprašal, če jih je še kaj. Nisem mogel zakriti dobre volje, ko mi odgovori le-ta lepo po domače: še sploh grejo „kcoj“. In vedite, gospod urednik, da so šli tako dolgo „kcoj“, da sem jih spovedal čez 80. Človek ne bi verjel; pa je bilo hvala Bogu res tako; saj sem ostal v spovednici do svete maše ob 3/4 na 12.

Pri sveti maši, h kateri je prišlo veliko Francozov, so naši Slovenci prav lepo prepevali. Kako ginljivo je bilo gledati krono čistih src zbrano

krog oltarja, da sprejmejo sveto obhajilo. Čez 80 svetih obhajil ob tako pozni uri, to ni šlo v glavo Francozom. Po sveti maši sem jim napravil majhno pridigo. Po pridigi smo pa šli na skupni obed; bilo nas je 60; drugi so šli s svojimi gospodarji k sorodnikom ali pa domov.

Lepe slovenske večernice, kjer smo prepevali litanije Matere Božje, so do solz ganile navzoče Francoze. Gospod župnik ni vedel, kako naj nam izrazi svoje zadovoljstvo. Prosil me je, naj povem svojim Slovincem, kako globoko je prevzela slovenska pobožnost njega i njegove župljane. En mlad gospod župnik, ki je prišel iz bližnje župnije, sploh ni mogel najti besede, da bi izrazil svoje začudenje. Povabljeni smo, da pridemo zopet in pogrejemo s svojo pobožnostjo francoske duše. V slovo smo zmolili par češčenih Marij s posebno prošnjo, da nas naša dobra nebeska Mati čuva in pripelje zopet zdrave in vesele na duši in na telesu na prihodnji slovenski praznik.

Po končani cerkveni slovesnosti smo pred cerkvijo prepevali slovenske pesmi. Komaj smo zapeli prvo pesem, že se je veliki trg pred cerkvijo napolnil množice, ki nas je prosila, da naj še pojemo.

Ali vsega je enkrat konec; kmalu so zaropotali motorji na avtomobilih, roke so se stiskale, marsikatero oko se je zrosilo, klici: zbogom in na svidenje prihodnjič in to kmalu, so polnili ozračje; mahanje belih robčkov in ostal sem sam. Da, ostal sem sam na zunaj; kajti v resnici smo bili še tesneje združeni v duhu.

Vsem, ki ste bili 13. junija v Pont-Audemer, Vam kličem: ohranimo živ spomin na ta dan; ostanimo vedno to, kar smo bili ta dan, to je bratje in sestre med seboj; čuvajmo skrbno ono ljubezen, s katero nas je napolnil naš veliki brat, Jezus Kristus, ko se nam je dal v svetem obhajilu. In da bo ta moja prošnja, kakor želja vas vseh, uslišana, molimo eden za drugega.

OREŠNIK FRANCOZ.

Letošnja regulacija Müre.

Kak vsakše leto, bo tudi letos tehnični oddelek banske uprave izvršil več regulacijskih del na notrašnjosti Müre, ki je znana po škodi, štero dela posestnikom pol i travnikov na obeh bregovih. Pred kratkim je zavolo določilte letošnjih regulacijskih del obiskala najnevarnejša mesta kre Müre posebna strokovna komisija banske uprave i pregledala obstoječe stanje regulacijskih zgradb i toka Müre ino določila, štera dela naj letos pridejo na vrsto. Ar je iz banovinskoga proračuna za letošnje leto i iz letošnjega banovinskoga fonda za javna dela za regulacijo notrašnjosti Müre na razpolago 330.000 Din., iz državnoga proračuna pa 100.000 Din., bo z 430.000 Din. mogoče napraviti nekaj važnih regulacijskih zgradb. Komisija je vpoštevala tudi žele našega poslanca g. dr. Klara i naših gg. banskih svetnikov i je končno določila, naj se popravi vodilna zgradba v Krogi i napravita zgradbi zajede v bregi v občini Verzej i to edna duga 70, druga pa 60 m. V Ižakovci bo na 60 m. dugoj travrzi napravljena krona, z ednim se napravi 150 m. duga vodilna zgradba. V Melinci, občina Odranci, se bo zgradila 200 m. duga vodilna zgradba. Tudi na drugoj strani Müre se napravijo nove zgradbe v nešternih občinaj. Poleg toga pa bo izvršenih šče nekaj menših del.

Kak se plačuje agrarna zemlja

KRALJEVSKA BANSKA UPRAVA DRAVSKE BANOVINE.

III/6 No. 268/2.

Gospod KLEKL JOŽEF

duhovni svetnik in član banskega sveta v ČRENDOVCIH (Prekmurje).

Na Vašo vlogo z dne 20. februarja 1937., da bi se dovolilo prekmurškemu agrarno-reformnim subjektom odplačevanje zaostalih anuitet za agrarno zemljo v majših obrokih, Vas Kraljevska banska uprava obvešča, da je danes pod III/6 No. 1099/1 dostavila vsem davčnim upravam odlok naslednje vsebine:

„Čl. 42. uredbe o finančni likvidaciji agrarne reforme na veleposrestvih br. 28.000/VI-33 z dne 26. sep-

V Ljubljani, dne 16. junija 1937.

tembra 1933. objavljene v Službenem listu št. 89/33 z dne 4. novembra 1933. se je izpremenil s finančnim zakonom za leto 1937/38 (Službeni list št. 31/37 z dne 17. aprila 1937).“ Ta zakon določa v § 72 točka 6 sledeče:

„Rok za plačilo prve anuitete začne teči 1. oktobra tistega koledarskega leta, v katerem je postala razlastitvena odločba pravnomočna.

Prva in ostale dospеле anuitete se morajo vplačati najkasneje do dne 30. septembra prihodnjega leta, 6% ne zamudne obresti pa se morejo računati od dne 1. oktobra istega leta.“

Ta skrajni rok za plačilo anuitet se sme na dolžnikovo prošnjo izopravičenih razlogov podaljšati za največ 6 mesecev; o tem odloča Privilegirana agrarna banka.

Ker so se od 1. oktobra 1933. dalje predpisovale agrarnim subjektom začasne letne anuitete v smislu naredbe ministrstva za poljedelstvo br. 28.019/VI v z dne 28. maja 1934. v dvakratnem iznosu letne zakupnine, je Privilegirana agrarna banka vse plačane zneske knjižila posameznim agrarnim subjektom v dobro ter bo vse plačane svote obračunala, ko bo izdana razlastitvena odločba.

Po odredbi bana, šef odseka za agrarno-pravne posle.

To na znanje vsem agrarnim interesentom, ki so zaostali z letnimi obroki za odkup agrarne zemlje.

NEDELA

po risalaj šesta.

Evangelij (Mark 8). Tisti čas gda bi vnožina velika bila z Jezusom i ne bi mela kaj jesti, prizvajoci Vučenike veli njim: milo mi je nad vnožinov, ar ovo že tri dni trpijo z menom i nemajo, ka bi jeli: či odpustim nje lačne k njihovim hižam, pomenkajo na poti: ar so niki med njimi zdaleka prišli. I odgovorili so njemu Vučenike njegovi: odke bi što nje mogo eti nasititi z kruhom vu püstini? i opitao ja nje: koliko kruhov mate? šteri so pravili: sedem. I zapovedao je vnožini jeli sesti na zemlo, i vzmši sedem kruhov i hvalo davši vlogo je: i dao je vučenikom svojim, da bi pred nje djali i djali so pred vnožino. I meli so malo ribic i one je blagoslovo i zapovedao je pred nje djati. I jeli so i nasitili so se, i nabrali so z ostajenoga drtinja sedem košar. Bilo j je pa, ki so jeli, okoli štiri jezero i odpusto je nje.

Razgled

po katoličanskem sveti

Okrožnica Pija XI. „Divini Redemptoris“ o brezbožnem komunizmu. — *Dosedanji odloki sedanjega papeža.* 5. Tudi Mi smo v času Našega vladanja že večkrat in z veliko skrbjo opozorili na to vedno bolj valovečo in grozečo brezbožno strujo. Ko se je 1. 1924 vrnila iz Rusije komisija, ki smo jo bili poslali bednim v pomoč, smo imeli na katoliški svet nagovor, ki smo v njem obsodili zmote in metode komunistov (Alloc. 18. dec. 1924: AAS zv. XVI., str. 494—5). Prav tako smo v okrožnicah „Miserentissimus Redemptor“ (8. maja 1928, AAS zv. XX., str. 165—178), „Quadragesimo anno“ (15. maja 1931: AAS zv. XXIII., str. 177—228), „Caritate Christi“ (3. maja 1932: AAS zv. XXIV., str. 177—194), „Acerba animi“ (29. septembra 1932: AAS zv. XXIV., str. 321—332) in „Dilectissima Nobis“ (3. junija 1933: AAS zv. XXV., str. 261—274) svečano ugovarjali proti preganjanju krščanstva v Rusiji, Mehiki in Španiji. Tudi so še vsem v živem spominu govori, ki smo jih imeli lansko leto, tako o priliki otvoritve svetovne razstave katoliškega tiska, potem ob sprejemu španskih beguncev, končno za božične praznike po radiu. Celo najhujši nasprotniki Cerkve, ki vodijo iz Moskve brez prestanka ves ta boj proti krščanski kulturi, pričajo ne toliko z besedami kakor z dejanji, da rimski papeži tudi v današnjih dneh ne samo, da niso nehali braniti svetinj krščanske vere, temveč da so tudi pogostejše in nujnejše kakor katerakoli svetna oblast opozarjali na veliko nevarnost komunizma. — *Potreba še slovesnejšega odloka.* 6. Vendar kljub našim ponovnim očetovskim opominom, ki ste jih vi, častiti bratje, s pastirskimi listi, tudi skupnimi, vernikom tako zvesto sporočali in razlagali, ta nevarnost po zvičajnosti prevratnih ljudi od dne do dne bolj narašča. Zato mislimo, da smo dolžni ponovno dvigniti glas; to storimo s tem še bolj svečanim dokumentom, kakor je navada Apostolski stolici, učiteljici resnice, in sicer tem rajši, ker vemo, da je to želja vseh katoličanov. Upamo, da bodo to našo besedo radi sprejeli vsi, ki so brez predsodkov in ki iskreno žele dobro človeške družbe. To naše upanje je nekako še večje radi tega, ker potrjujejo naše opomine prežalostni sadovi, ki smo predvideli in napovedali, da bodo izšli iz teh prevratnih idej in ki so res izšli in se po deželah, kjer te ideje gospodujejo, vedno strašnejše množe, drugod pa groze. — 7. Hočemo torej ideje in metode, kakor jih širi zlasti boljše vizem, še enkrat na kratko označiti in razložiti; tem blodnim načelom nasproti postaviti svetli nauk katoliške Cerkve in zopet nujno pozvati vse, da porabijo vsa sredstva, s katerimi bo mogoče ne le rešiti tako sramotne usode krščanske kulture, ki brez nje človeška družba ni zares človečanska, temveč tudi vedno bolj in bolj pospešiti nje pravi napredek. (Dalje)

Veliki tabor krščansko mislečih delavcev v Parizi. Vršo se bo julija 18. Okoli desetjezero zastopnikov krščanskih delavskih organizacij bo javno povedalo brezverskoj komunističnoj vladnoj struji v Franciji, da Francija ne komunistična i tudi ne bo, da milijoni verjejo v Boga i so pripravljeni dati svoje življenje za njegovo čast. Zbrala se pa bo delavska mladina.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Navuk za tretjired je na Petrovo v Črensovcih popoldne po večernici. **Beltinci.** Sestanek JNS-arov se je vršo pri nas 13. junija. Vodo ga g. Hajdinjak, bivši poslanec. Pristašov je prišlo iz celoga lendavskoga sreza samo petnajset, vsi ovi so bili pristaše JRZ. Sestanek pomeni pokop JNS stranke v našem srezu. To posvedoči tudi volitev, kda so ne najšli druge zavupnike, kak dva dečkca: Erjavca z Beltinec i Kolar Kalmana z Črensovec.

Črensovci. Dnes teden nas je obiskala Marijina Družba iz Veržeja z svojim voditelom, župnikom g. Klemenčičom, ki so tudi predgali i služili veliko sv. mešo. — Naš kantor se je s pobolšanimi očmi vrno z bolnice domo. — Julija 11. nas obišče Prosvetno društvo iz Razkrižja i vprizori v našoj dvorani igro „Režek Andrejček“.

V Nemčijo tri jezero, v Francijo dvanajsetjezero naših sinov ino hčer je odišlo. Vsi so brez duhovne oskrbe. O kak vroče bi bio potreben en duhovnik bar za počitnice, da bi šo med naše v Nemčijo, v Francijo pa eden stalen, ki bi več let bio tam. Znova i znova prosijo naši iz Francije duhovnika.

V Ameriki blüzi Bethlehem sta se svadila Čuh Mihal i žena na farmi. Mož, naj postraši ženo, vzeme v roke nabito pükšo. Sin prileti materi na pomoč, pükšo strga oči iz rok i jo s takšov silov vrže stran, da je pükša počila i po nesreči zadela 11 letno sestro Franciko, ki je taki vmrla.

Gederovci. Proslava 25 letnice kapelice v Gederovcih. Tak lepi ino nepričaküvani svetek nam Gederovčarom, ostane dugo v spomini. Obhajali smo najprej 25 letnico naše kapelice, štero so nam postavili naši ništerni že pokojni očevje i pa vnogi, šteri so se šče na te den veselili z mladinov tomi velkomi svetki. Spomnili smo se na blagoslovitev pred 25 letmi, gda so nam naš nepozabljeni pok. Dr. Ivanoci kanonik blagoslovili kak novo kapelico, na čast Presvetomi Srci Jezusovomi. Zdaj pa kak ponovlono i pa novi križ, so nam blagoslovili isto naš prilübleni č. g. dekan Krantz Jožef, naš tišinski plivač. Zbrali smo se pri križi, šteroga so nam deklino lepo s korinami ovenčale, kde smo čakali na gospode. Po blagoslovitvi križa se je razvila lepa procesija proti kapeli, med spevanjem „O sveti križ, življenja luč“ pa z molitevjev. Nato so nam č. g. dekan blagoslovili kapelico, ponovlene podobe. Potom je bila predga. Vsebinsa njihove krasne predge i evangeliuma je bila: Z Bogom začni vsako delo i bo dober uspeh imelo. Nato je bila sv. meša, pri šteroj je spevao lepo domači zbor, pod vodstvom g. Antauera. Z vsov dušov se zahvalimo gospodoma za trüd, šteroga sta nam izkazala pri tej priliki. Nadale se za-

hvalimo našemi vučitelstvi, ki je tak lepo vodilo našo šolsko mladino v procesiji ino skrbelo za red pri sv. meši. Zahvalnost smo dužni tudi povedati vsem vernikom, ki so nas pri tej priliki obiskali. Vse je lepo bilo. Veselice pri naših gostilnaj ne bilo. Po večernici se je v šoli obhajao „Materinski den“ pri vnojoj vdeležbi starišov ino mladine, za štero se moremo ponovno zahvaliti našemi vučitelstvi. Srce Jezusovo naj blagoslavlja vse, ki so se trüdili za njegovo čast i naj bo kak smo spevali pri sv. meši: „Kristus mora kraljevati“. Naj tudi kraljuje v naših srcaj i vrne vsem z neizmernim plačilom, šče tistim, ki že v grobi počivajo, za trüd ino delo, ki so ga meli, kda se je Srce Jezusovo vstoličilo 1912. leta v Gederovcih.

Bajlec Franc,

advokat,

odpre svojo advokatsko pisarno v Murski Soboti v Kmečki posojilnici dne 1. julija 1937. (kjer je imel do sedaj advokat Koder svojo pisarno)

Proščenje sv. Ivana na Razkrižju se bo obhajalo to nedelo, 27. junija.

Dokležovje. 24. maja nas je za večno zapüsto dober mladenec Horvat Ivan Pri njegovom preranom grobi je meo slovo mladenec Pintarič Franc, štero vsebino objavljamo na tom mestu i se glasi: „Dragi Ivan! Gospod ti je dao življenje i s svojim življenjem si bio nam vsem vzor. Gospod te je odebrao, da ravno na tebi pokaže minljivost sveta, da nam pokaže, da Njegova vsemogočna roka lahko vtrgne cvet, tudi gda najlepše cvete. Postao si žrtv jetike, te grozne morilke v najlepšoj dobi v 31 leti. Što te je poznao, je vido v tebi pravoga krščanskoga dečka: Že kak mali dečko, kak oratorijanec, si se odliküvao v poniznosti i bogljivosti. S 14 letom si že nastopao na odri ino tak pošteno zabavljao svoje tovariše, bio si veren delavec na prosvetnom poli. Bio si tudi veren sin Don Boskov. Ve je bilo tvoje največše veselje, če si mogo preživeti celi den v Salezijanskom zavodi v Veržeji, med mojim prijatelji z svojimi predstojniki. Zanimalo te je tudi gospodarstvo. Izkazao si se vrednoga sina „Slovenske“ kmečke matere, bio si njoj vdani i poslušen vse dni. V mladih letaj si prevzeo gospodarstvo, da si tak olejšao težko bremen svoje matere. Veren si bio svojemi kmečkomi domi, ve si žrtvüvao ništerno noč i mogoče je ravno ta prevelika lübezen do doma, do domače zemle, bila vzrok, da si lego v prerani grob. Kda si spoznao, da nega več rešitve za tvoje življenje, kda je tvoje srce trepetalo v bolečinaj, ne si obväpao. Bog nam je dao na tebi spoznati, da tisti, šteri v največjših časaj zavüpa v Boga, prenese največše težave. Bog te je lübo, On nam ja jasno pokazao, ar te je pozvao k sebi ravno na god Marije

Bliža se 4. julij. Den tvoje sreče.

V Murskoj Soboti na velkom športnom igrišču bo dne 4. julija popoldne ob pol 3 vüri velika tombola kakša šče dozda ne bila v Slovenskoj krajini 6 krasnih biciklinov svetovnih mark, nad 20 ženskih i moških oblek, servisi, porcelan, kühinjska posoda, manujakturno blago, specerija, fotografski aparati ino dosta drugih lepih i dragocenih dobitkov bo razdeljenih med tiste, ki bodo deležni sreče. Sküp-

Odgovor na blatenje nemške duhovščine. Na blatenje nemške duhovščine od strani nemške vlade odgovarja dr. Gröber, freiburški nadškof. On v odgovori pita: Zakaj se vodijo zdaj tožbe proti vsoj duhovščini, štere bi se že davno mogle? Zakaj ne pišejo listi od grdiš djanj zastopnikov onih lüdi, ki zdaj vodijo nemško državo? Zakaj pišejo od grehov duhovnikov, prle kak so tej obsojeni? Zakaj se ne objavljajo obsodbe tistih lüdi, ki so v zvezi z ravnanjem države? Zakaj se objavljajo samo obtožbe duhovnikov, ne pa tudi njihovi zagovori? Zakaj se davajo deci v roke obtožbe proti duhovnikom, čeravno ti neso bili

no bo 1570 dobitkov v vrednosti nad 20.000 Din. Razstava vseh dobitkov bo v dneh 27—29. junija v staroj kavarni pri Fafliki. Tam se lahko vsaki osebno osvedoči, da tak lepih dobitkov šče ne bilo na niednoj tomboli v našoj krajini. Obiščite to razstavo, ve vas nikaj nede koštalo. Karte za tombolo po 2 Din. se dobijo v vseh trgovinaj v M. Soboti.

obsojeni? Na vse to je jasen odgovor, da zato, ar se kat. Cerkev šče preganjati, da bi se strla. A strla se ne bo, ar njej je Kristuš obečao, da jo vrata peklerska ne premorejo.

Stalinov küš. Maja 1. so boljševiki obdržali veliko vojaško parado v Moskvi. Pri tej priliki je Stalin, diktator boljševiške Rusije javno küšno odposlance španjolske rdeče vlade iz Valencije. S tem küšom, ki je fotografiran, je od vseh dokazov jasnej posvedočeno, da španjolsko valencijsko vlado vodi boljševiška Rusija i tudi to, da se Franco general zaistnimo bori proti brezbožnomu komunizmu i zasluži ime s svojimi vojaki: veroborci.

Pomočnice. Marijin si bio i zato te je Marija splela v svojo nebesko krono. Dragi Ivan, srce mi od žalosti poka, gda se spomnim onih lepih dni, kda sva šče sküpno popevala tisto tužno pesem: „Polje, kdo bo tebe ljubil“ i kda se spomnim na to, mi zagrne düšo mräk i znova mi zazvenijo reči: „Ljubil žar me bo pomladni, ko boš ti pod zemljo spal, jaz pa bom pomlad naprosil, naj gre mimo tvojih tal“. Dragi prijatelj, truma mladih dečkov stoji okoli tebe, vsi srepo gledajo v tebe i se spominajo onih lepih dni, kda si šče živo med nami. Sprevodili smo te na zadnjo pot, da se poslovimo od tebe. „Z Bogom dragi Ivan ti kličejo naša žalostna srca, telo bo zemla vzela ali tvoj düh ostane med nami. Želemo pa vsi, naj ti bo Bog smileni sodnik. Zadnji večer pred tvojov smrtjov, kda sem bio pri tebi, si mi dao naročilo i to dnes izvršim, da se poslovim v tvojem imeni od vseh, ki so te poznali. Z Bogom vsi prečastiti gospodje iz Veržeja, Bog Vam plačaj za vse vaše žrtve. Z Bogom vsi dečki „Krožkarji“ otanite zvesti Marijini sinovje. Z Bogom vsi prijatelji i znanci, sosedge i vsi, ki ste me sprevedili na zadnjoj poti, Bog vam bodi plačnik. Odpočini se dragi Ivan v večnom miri, misli moje so pri tebi i ostale bodo, dokeč bom tü na tom sveti, kda tudi moje oči vgasnejo, teda, teda, dragi prijatelj, na svidenje! Tvoj nepozabni prijatelj Pintarič Franc.

Pregledovanje i žigosanje la-gvov (sodov) se bo vršilo na osnovi ministerstva trgovine i industrije, osrednje uprave za mere i dragocene kovine v Beogradu z dne 26. I. 1937 štev. 430/37 odobrenoga delovnoga programa i to pri postajaj za kontrollo sodov: v Murskoj Soboti: dne 8. i 9. julija, dne 9. i 10. augusta, dne 9. i 10. septembra; v Gor. Radgoni: dne 6. i 7. julija, dne 5., 6. i 7. augusta, dne 3., 4. i 7. septembra. — Sreski načelnik: Dr. Bratina, s. r.

Beltinci. Katoliško prosvetno društvo obvešča člane, da se 4. julija vdeležijo sprejema na kolodvoru svojega marlivoga prosvetnoga delavca, g. novomešnika Rous Matjaša. Njegova prva daritev bo 11. julija. Bog živi. — Nova občinska uprava je prevzela posle preminočo sredo. Novoj upravi želemo, da bi hodila po pravičnoj poti.

Toča, nevihte i povoden. Preminoči teden je po našoj krajini divjala nevihta s točov i strelov. Nalivi so bili tak velki, da je Ledava na večih krajaj prestopila brege i napravila vnojo škodo, ravnotak toča.

S. K. A. D. „Zavednost“ bo imelo v torek dne 6. julija t. l. ob pol 10 uri v Soboti v Martinišču redni sestanek z dnevnim redom: „Delavsko vprašanje v Slovenski krajini“. Za člane udeležba obvezna, starešine vlijudno vabljeni! Pred sestankom ob 9 uri v Martinišču maša. — Odbor.

Novine so meseca junija narasle za 46 komadov. Odpadno 1 komad. Čisti narastek 45 komadov. Iz srca se zahvalimo božima služabnikoma Antonu Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za pomoč i prosimo po sv. Cirili i Metodi sladko Srce Jezusovo, naj njima podeli čast oltara, njeva pa naj napunita s svojim duhom slovenski narod, naše liste i je razširita.

Zborovanje slavne JNS v Beltincih. Komaj se je štab JNS zavedo, da je bio 5. junija pri obč. volitvaj tak poraženi, je šteo svojo stranko poživiti na te način. da je v nedelo 13. junija pozvao vküp sküpščino JNS za lendavski okraj. Na tom zasedanji je bilo okoli 15 do 20 njihovih lüdi i ne 120, kak pišejo gospodje v Domo-vini. Če so gospodje od JNS vse tiste lüdi, ki so je vidili na cesti iti v cerkev, šteli za svoje delegate, je naša dužnost, da to laž v Domovini pobijemo. Zborovanje je vodo bivši poslanec Hajdinjak iz Odranec. Slavnostni govor je meo poslanec lotmerčkoga sreza, Luka čič, šteri je na vso moč poveličavao slavno JNS, blato zdajšnjo vlado, dr. Korošca i vse, ka je JNSarom ne po voli. Tožo je, kakše preganjanje trpi Sokol i vučitelstvo pod zdajšnjov vladov. Gospod Lukačič bi mogo prve svoje vest izpitati i potom drugo. Za njim je gučao predsednik mladine JNS, gospod Uršič iz Ljubljane, šteromi bi mi

kaj drugo priporočali, ne ka hodi okoli po shodaj i kaže svoje nazore pa blati sveto vero. Njegova „sveta nacionalna ideja“ je preveč zablajena i ne-sposobna za naše ljudstvo. Da so gospodje JNS ves čas zborovanja meli na stoli v kupicaj vodo, so s tem šteli pokazati svoje trezno mišljenje. Jako bi nas veselilo, či bi gospodje JNS vsigdar vodo pili, mogoče bi je pripelalo na pravo pot. Gospodje so se cilo drznili pitati, či so zdaj kaj bogši časi, kak so bili pod njimi. Bili so, gda smo tržili živino i pridelke pod ničlo, davke pa plačevali nad 50% vekše kak zdaj. Zobston ščejo svojo stran-ko poživeti, ka je od ljudstva zavrže-no, to je več ne za svet. Naše kmeč-ko ljudstvo že zna, što deli pravico i što gleda za njega.

Drž. meščanska šola v Lendavi proslavi 80 letnico rojstva dr. F. Ivanocija z uprizoritvijo igre Pavel Gollie: „Princezka in pastirček“. Predstava se vrši 26. t. m. v dvorani hotela Krone. Začetek točno ob 8. uri. — Vabi upraviteljstvo.

GRAD — GORNJA LENDA

Občni zbor Prosvevnoga društva se je vršio 13. junija v društvenoj sobi. Po odhodu g. Škrabana je bilo društvo brez predsednika. Ednoglasno je bio izvoljeni za predsednika g. kaplan Gomboc Franc. Društvi želelo obilo božega blagoslova pri težkom deli v borbi za mladino, kda se Cerkev so-vražna propaganda tak trudi, da bi dobila vodstvo mladine v svoje roke.

Nova občinska cesta. Obiskovalci Grada so težko prišli po lepoj cesti do cerkve i v ves, ar je ne bilo ceste. Zato je bilo trnok potrebno, ka je občina mislila na graditev nove ceste od Hartnerovoga marofa do gasilskega doma. To se je tudi zgodilo pod delavnim županom g. Bačićom. Z velikimi težavami i ovirami se je delo začelo. Banovina nam je priskočila z lepov podporov na pomoč i vü-pamo, ka de nas šče nadale podpi-rala, ka se ednok v red spravi že tak dugo brezuspešno pitanje nove ceste.

Opaza se pri nešternih ludej nekše nezavupanje proti domačim „Novinam“. Tej ludej se v svojoj nevednosti i nepovučnosti oklepajo drugih — večkrat nekatoličanskih, veri sovražnih listov. Zakaj bi iskali odgovora za domače razmere v drugih listaj, šteri ne pišejo od naših razmer od naših nevol. Oklenimo se raj domačih „Novin“, štere nam vsakši tjeđen prinašajo lepo zrnje iz domače zemle; štere nam tudi prve dajo na naše potrebe. Zato naj ne bo v našoj fari hiže, štera bi z neprijaznimi očmi gledala „Novine“. Či nemreš sam plačati, pa naročita dva vküper, pa ta gvüšno zadovoljna žnjimi.

Nova cerkev v Kuzmi. Od toga pitanja se dnesden dosta guči, ne samo v domačoj fari, nego tudi v javnosti. Či se človek stavi na cesti i spregovori par reči s tujim človekom, te že med pogovorom gvüšno pride reč od nove cerkvi. To nam tudi posvedoči, ka je ekspozitura v Kuzmi potrebna. Težava je samo v tom, ka so časi strašno nevugodni. Lüdje so tak siromaški, ka bi z lastnimi stroški žmetno kaj takšega postavili. Zavolo toga pa šče človek nesmi obvüpati. Te reči posebno valajo tistim, šteri z nezavüpanjom gledajo na to stvar i šče s tem vzbukajo druge, šteri so za to navdušeni. Vsi si zapomnimo zlato istino: *Brez bože pomoči nede šlo! Gda je človek najbolje zapüščen i pomoči potreben, te je Bog človeki najbliže.* S tem zavüpanjom moramo začniti z delom. V meseci juliji bodo hodili domači g. kaplan pobirat milodare. Ne zapirajte svojih src, nego darüjte dar Bogi, ka si kem prve postavimo božo hižo. Ka darüješ Bogi na diko, to ti Bog obilno povrne. Tudi vi vsi, šteri ste odišli v tujino i ste že dobili nabiralne pole, tudi vi aldüjte svoj dar Bogi, ar vaši bratje, ki so doma, težko zmorejo sami tak vel-ke stroške na sebe vzeti.

Kratki glasi.

Vlom v Marijino cerkev na Dobrovi. Preminočo soboto noč so neznani tolvaje vdrl i v Marijino cerkev, gde so s pomočjov krampov vrata na segeštiji gori vtrgnoli, misleči, da najdejo tu peneze, ka se njim pa ne

posrečilo najti. Nato so vdrl i v tabernakel, gde so sv. hoštije vse po podi ta zmetali i po njih klačili. Niedne svete posode ne menkalo, ka je dokaz, da ne so prišli samo zavolo ple-na, nego zato, da cerkev oskrunijo. Gda čüjemo od telkih tolvajij na cerkve, lahko mislimo, da so tej vlomi preračunani i naročeni od lüdi, ki šče-jo ničiti vse, ka je svetoga, ka je božega, ka je v zvezi s Cerkvijov. To so tisti agitatorje, ne politiki, ki računajo pri tom nedostojnom deli na svoj dobiček. Zadnji cerkveni vlomi majo brez razlike tudi zvezo z tistimi, ki podirajo eucharistične križe.

Kun Bela osmrčeni. Iz Rusije poročajo da bio tam streljeni glasoviti komunistični agitator i organizator Kun Bela, šteri je leta 1919. na Vogrskom ustanovo komunistično republiko. Življenje i delüvanje toga moža, ki je brodo v potokaj človeške krvi, je novi dokaz, kak šče vedno vala narodna prislovica: „Što meč nü-ca, bo z mečom pokončani“.

KJE VZETI DENAR? . . .

Marsikateri izmed tistih, ki jim kdo pri-govarja, naj bi se zavaroval, vpraša: „kje naj vzamem denar za plačevanje premij?“ — Odgovor na to vprašanje ni tako težek, kakor se prvi hip zdi. Odgovoriti se da z nekaterimi drugimi vprašanji, n. pr.: Kje se vza-me denar za tobak, cigarete, pijačo, vino, obisk zabav, iger, koncertov itd? Za vse to se vza-me denar od zaslužka, ki ga ima vsak po-sameznik. Isto je z zavarovanjem. Tudi za plačevanje premij se vza-me denar od zasluž-ka, odnosno prejemkov vsakega posameznika. Razlika je ta, da treba za plačevanje premij dosti manj, kakor za kupovanje tobaka, pi-jače, za zabave itd. Za to je dovolj mesečno že 5 Din. (ali za višje zavarovanje 10.-, 20.-, 30.- itd. Din.) In kako spraviti ta denar sku-paj? Najlažje na ta način, da se vsakokrat, ko pride k hiši kak denar (ob prodaji kake stvari, ob prejemu plače itd.) da nekaj de-narja v ta namen na stran. Pri takem ravna-nju se mesec za mesecem nabere ysotica, ki bo zadoščala ne le za plačevanje ene pre-mije, marveč dveh ali treh premij. Kdor hoče sebi in svojim domačim dobro, se bo ravnal po tem nasvetu. „Karitas“ bo šla vsakemu na roko. Oua je že tisočem in tisočem poma-gala. Ljudje to uvidevajo in se mesec za me-secem zavaruje pri njej 600 do 700 oseb. V zadnjih dveh mesecih se jih je zavarovalo 1301. Umrla pa je v istem času 63 zavarovancev. Te številke mnogo povedo, zlasti slu-žijo vsakemu kot vzpodbuda, da se zavaru-je. — „Karitas“ ima skrajn v vsaki župniji zastopnika. Glavni zastopnik za Slovensko krajino je g. Šinko v Dolnji Lendavi. Vodstvo za Štajersko pa je v Mariboru (Orožnova u. 8.) Zavarujte sebe in svoje, da zasigurate sebi in njim mirno bodočnost.

Pošta.

Simon L. Autenil. Mesečno 6 Din se plača za Novine v Francijo, tak je celo leto 72 Din. — **Tanacek Franc, Vadarci.** Sogor-ci poslali. Do novoga leta se plača 42 Din. — **Gjergjek Ane** domači Kovačevci 1. Va-še listi so prišli nazaj z Francije, dajte nam njeni novi naslov. — **Casar Joško, Bogojni-na.** Horvat Janoš pošilamo v Francijo Novi-ne. — **Puhan Ana, Grenonille, Francija.** Sprejeli smo Din 116.50. Piši nam na koj je višek. — **Širitejtel!** Polleta je minolo, pro-simo poberite celoletno naročnino i nam jo do konca julija dostayite. Po priliki dobite i vi i vaši naročniki račun, keliko je dozda-j plačane naročnine i keliko je ešče duga. — **Glavač Barica, Champs. Jot.** Din 106 spre-jeli. Na koj je višek? — **Dominko Marija, Abbaye.** Sprejeli Din 95.40. Odpiši nam to-čen naslov, zato ka je pri pošilanj penez drugi naslov napisan, kak je prle bio nazna-njen. — **Lipič Tiška, Cobernay.** Din 95.40 sprejeli. M. List poslali. — **Horvat Ivan, Moulin.** Din 72 sprejeli. S tem na lansko plačano Din 11.25, ostalo za novo. — **Dra-škovič Marga, Glatigny.** Din. 95.40 sprejeli. — **Maršič Franciška, Senlis.** Din 42 spre-jeli i Novine poslali. — **Balažic Harlicot, Viglain.** Din 159 sprejeli. Na koj je višek? Mogoče za Zver Ano v Genterovcih? Dajte nam glas. — **Kuzmič Jožef, M. Sobota.** Ko-roška 8. Naročnino na letos v celoti sprejeli, na lani je plačano samo 18 Din. nov. 10-ga. — **Čor Karol, Jesenice.** Sprejeli Din 30 na lansko leto. — **Toplak Stevan, Bajmok.** Vsa naročnina plačana na letos i nazaj nega duga. — **Krampač K. Hazebrout.** Pismo sprejeli, peneze razdelili, knige sv. Antona naročili. Javi nam, gda jo dobiš. Mogoče bo višek od penez zadosta za njo.

ODVETNIKA

Fr. Koder in dr. T. Brumen v MURSKI SOBOTI sta preselila pisarno v NADAJEVO hišo, prej Sresko načelstvo.

Arondirano posestvo

42 oralov 12 km. od Maribora ob glavni cesti se z inventar-jem vred takoj poceni prodaj. Pojasnila daje gospod

KOVAČ ANDRIJA, Razkriže, kovač. 3-1

Dražbeni oklic.

Dne 2. avgusta 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22. dražba nepremičnin zemljiška knjiga Dolgavas, vl. št. 277 B 19 a parc. št. 986 stavbišče, dvorišče in njiva s 1/2ico na njej stoječe hiše in go-spodarskim poslopjem, cenilna vrednost: 5.000 Din., vrednost pritlikline: ./. najmanjši ponu-dek: 2.500 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbe-nem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremič-nine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 31. 5. 1937.

Dražbeni oklic.

Dne 2. avgusta 1937 ob 11 uri bo pri pod-pisanem sodišču v sobi št. 22. dražba nepre-mičnin zemljiška knjiga Bratenci vl. št. 352 B 1 a, b a) parc. št. 85 stavbišče in hiša z gostil-niškimi prostori in gospodarskimi prostorih, gospodarskih poslopjem, b) parc. št. 308 vrt in c) parc. št. 309/2 sadovnjak, v naravi zdru-žene in v skupni izmeri do 24 oralov, cenil-na vrednost: 110.000 Din., vrednost pritlikli-ne: ./. najmanjši ponudek: 73.334 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbe-nem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremič-nine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 31. 5. 1937.

Dražbeni oklic.

Dne 2. avg. 1937 ob 1/210 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemlji-ška knjiga Turnišče, vl. št. 38 B 36a 37a parc. št. 266 njiva, 437 B 11 12 parc. št. 21 hiša št. 15 dvo-rišče in vrt, 443 B 15a parc. št. 968 pašnik, sedaj travnik, 517 B 34a parc. št. 814 njiva in pašnik, 863 B 17b parc. št. 918 hiša št. 32 dvorišče, vrt i pašnik, sedaj travnik brez hiše, 1132 B 5a parc. št. 947b pašnik, parc. št. 948a pašnik sedaj trav-nik 318 B 1a parc. št. 103 stavbišče sedaj njiva i travnik, 279 B 27a, 28a parc. št. 794 travnik, 163 B 9a parc. št. 795 travnik, 859 B 41a parc. št. 793 travnik, cenilna vrednost: 52.550 Din., vrednost pritlikline: ./. najmanjši ponudek: 30.037 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je ogla-siti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 31. 5. 1937.

Dražbeni oklic.

Dne 2. avg. 1937 ob 11 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemlji-ška knjiga k. o. Polana, vl. št. 255 B 6b parc. št. 471b stavbišče, vrt in travnik brez hiše 375 B 10b parc. št. 470 stavbišče, vrt in travnik, 851 B 5 i 8 parc. št. 640 njiva 891 B 2b i 5c parc. št. 536 njiva in travnik, parc. št. 738 njiva in travnik, parc. št. 772 njiva in travnik, 243 B 1393b in 1494 parc. št. 679 pašnik, vl. št. 614 B 1502b in 1602c parc. št. 498 pašnik, 513 pašnik, 695 pašnik vl. št. 515 B 1329b in 1428c parc. št. 254 pašnik vl. št. 516 B 1325b i 1422c parc. št. 496 pašnik, cenilna vred-nost: 4.200 Din., vrednost pritlikline: ./. naj-manjši ponudek: 2.802 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je ogla-siti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 11. 6. 1937

Dražbeni oklic.

Dne 2. avg. 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemlji-ška knjiga Turnišče vl. št. 347 B 6a parc. št. 80 b hiša, dvorišče in vrt, 348 B 6 a parc. št. 80 a hiša št. 48 dvorišče, vrt. Obe parceli sta v naravi združeni ter predstavljata stavbišče s hišo in sa-dovnjakom dvorišča. Sadovnjak in travnik meji del tega zemljišča je ograjen s plotom iz šibja, cenilna vrednost: 15.000 Din., vrednost pritlikline: ./. najmanjši ponudek: 7.500 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbe-nem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepre-mičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na draž-beni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 31. 5. 1937.

Dražbeni oklic.

Dne 9. avgusta 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Lendava vl. št. 1614 B 2 parc. št. 191/3 hiša in dvorišče, sedaj samo dvorišče, cenilna vrednost: 1.620 Din., vrednost pritlikline: ./. najmanjši ponu-dek: 1.080 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbe-nem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepre-mičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na draž-beni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 14. 6. 1937.

Jabolčnica

čista garantirano brez vode se prodaj po Din. 1.50 liter na

Veleposestvi Hartner v G. Lendavi.

POSESTVA.

PREKMURSKA BANKA D. D. v Murški Soboti

PRODA po ceni in pod ugodnimi plačilnimi pogoji sledeča svoja posestva:

ANDREJCI: Hiša in gospodarsko poslopje iz opeke ter 8 oralov zemljišča;

CANKOVA: 2 hiši na Glavnem trgu (Šadl) ter 7/4 oralov zemljišča. (V hiši se nahaja trgovina);

FOKOVCI: Gostilniška hiša in klavnica iz opeke z vrtom in sadovnjakom;

GORNJA LENDA: Hiša iz opeke (bivša videnska šola) z vrtom in sadovnjakom;

KOROVCI: 11 oralov prvovrstnih njiv in travnikov;

MORAVCI: Hiša in gospodarska poslopja iz opeke ter 9 oralov njiv, travnikov in gozda;

PORDAŠINCI: Hiša in gospodarsko poslopje ter 3/4 oralov zemljišča;

ROGAŠEVCI: Trgovska hiša s pekarijo, vrtom in sadovnjakom;

SERDICA: Velika trgovska hiša s klavnico in vrtom ter 1 oral travnika;

Sv. JURJ: 2 orala lepega gozda.

Zelo ugodna prilika za nakup nepremičnin!

PRODAM 28 oralov veliko umet-no posestvo z veliko zidano hišo, istotakim gospodarskim poslopjem za 12 glav živine, stiskalnico in ločeno zidanimi svinjaki, vse z opeko krito in v najboljšem stanju. Ima krasno lego v Slovenskih goricah. Cena Din 82.000. Plačilni pogoji zelo ugodni. Za del kup-nine se čaka! Vprašati pri SATLERJU FRANU, odv. pripravniku, Sv. Lenart v Slovenskih goricah.

Dražbeni oklic.

Dne 9. avg. 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem so-dišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Kapca, vl. št. 394 B 8 parc. št. 397 a njiva, 721 B 7 parc. št. 64 hiša, dvorišče in vrt, sedaj hiša št. 122 in gospodarskim poslopjem, parc. št. 194/107 pašnik sedaj gozd, parc. št. 194/221 pašnik sedaj travnik, parc. št. 194/438 pašnik sedaj deloma gošča, deležna pravica iz skup. gozda, cenilna vrednost: 16.542 D., vred-nost pritlikline: ./. najmanjši ponudek: 11.029 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je ogla-siti pri sodišču najpozneje pri dražbe-nem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremič-nine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 14. 6. 1937.

Dražbeni oklic.

Dne 16. avg. 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemlji-ška knjiga k. o. Turnišče, vl. št. 602 B 24c, 25b parc. št. 899 pašnik v naravi stavbišče in dvori-šče s hišo št. 48 (v stavbi 1/4inka) 617 B 85c, parc. št. 769 njiva, 835 B 46c parc. št. 440 njiva, 1071, B 77c parc. št. 351, njiva v naravi polovica njiva polovica senikoš, k. o. Dobrovnik 292 B 29c parc. št. 723 travnik 456 B 31c parc. št. 805 travnik, cenilna vrednost: 1.490 Din., vrednost pritli-kline: ./. najmanjši ponudek: 995 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je ogla-siti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred za-četkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 18. 6. 1937.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	214—216
Nemška marka	16.86—17.50
Austrijski šiling	8.40
Vogrski pengó	8—8.76
Grčka lira	31.50
Amerikanski dolar	43.80
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7.37
Italijanska lira	2.12
Francoski frank	1.91
Česka korona	1.54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj: Jünci debeli 4.50—4.75, poldebeli 3.75—4.25, bikli za klanje 3.20—3.50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 2.90—3.65, krave za kolbase 2—3.50, telice 3.70—5.50, teoci 6—7.50, praščici 5.50—7.25, plemenski prasci 5—6 tjeđnov stari 90—110, 7—9 tjeđnov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 180, žito 130—140, oves 110—120, kukorica 100 do 115, grah 250—260 Din.

Vremej:

Hladno, oblačno, tudi deževno, vmes vroče.

Senje:

Beltinci 26. junija; Kotoriba 28. junija; Čakovec 29. junija; Sv. Peter 29. junija; Draškovec 30. junija; Rakičan 2. julija; Gornji Petrovci 4. julija.

Pisma z misijonov.

Kak so prišle naše sestre iz Junnanfuja v Chaotung.

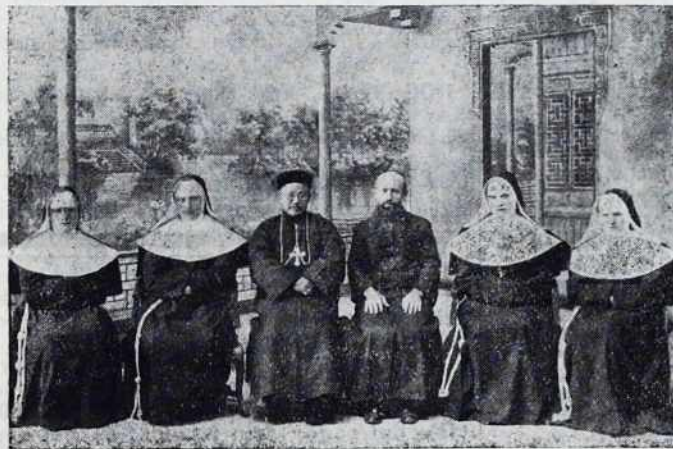
(Nadaljevanje).

Slabo sem se počutila na tem autobusu, čez okno je odletel oni petelin, ki je drugim tako dobro storil, škoda! Kmalu smo imeli ponovni autobusni incident. Ne vem, če smo bili mi evropski duhovi res pretežki, ko nam je počil kaučuk na kolesu. K sreči smo imeli enega v rezervi, ki pa je jedva vzdrževal do Jankai-a. Prenočili smo v nekem javnem a zelo umazanem hotelu, seveda v tej deželi je bilo to prvovrstno. Dobili smo dve sobi na razpolago. V eno smo se stisnile me, v drugo pa č. g. Kerec z dvema gojencema in dvema spremljevalcema. Mnogo radovednega sveta se je zbralo krog nas in izpraševali so g. K. o njegovi dolgi bradi in starosti, o nas, ki imamo tako zavezano

stražo. Vendar, spale nismo preveč dobro, kajti postelje so bile pretrde. Drugega dne smo izročili naše odeje nosilcem. Nismo namreč potovali z konji, kakor smo nameravali, ampak sedli smo raje v nosilnice kar je mnogo boljše in varneje. Pot iz Jankaija je bila vsa po ravnini a zelo dolga. Prehoditi smo morali 100 ly do Kongšana. Bila je precej nevarna, zato so nas spremljali vojaki. Pred nami je bilo 500 vojakov z vojsko nad roparji, zato vse zasedeno in le izteška smo dobili prenočišče pri nekem kmetu protestantu. Še precej dobro smo si odpočili tukaj, le deske, na katerih smo ležali, so pokale. Ne vem, če smo bili mi pretežki ali pa deske preslabe. Zopet smo morali prehoditi naslednjega dne 100 ly do Laitopo, po zelo vis. gorah in mimo temnih prepado. Par dni poprej je bila tod vojska z roparji in videli smo razobešene tri glave razbojnikov na telegrafskih stebrih. Prosili smo voj.

pomoči, a dobili nismo nobenega, kajti vsi so zgodaj odrinili v gore na vojsko z pirati. Vendar smo srečno prišli do cilja, čeprav smo med potjo počivali celo pri roparskih kočah. Bili smo božji odposlanci in Vsemogočni Bog nas je varoval na tej težki poti. Laitopo nam je postregel za prenočišče z nekim prašnim podstrešjem, ki se ponaša z t. zv. podgansko zalego. Polno živalic je mrgolelo, dolgo nismo mogli zaspati. Gospodinja se

je sprla z gospodarjem in kregala sta se pozno v noč. Deca je čepela krog nas in gledala. Zatrjevali so, da smo lepi, čeprav smo bili pravi capini. Drugo jutro smo sopihali, seveda peš, kajti nosilci tod niso zmogli se dvigali nad 2600 m visoko. Končno se je razgrnila pred nami gorska ravan in zopet smo sedli v naše nosilnice. Toda, kmalu se je vila naša pot zopet navzgor, na hrib, katerega vrhunec smo komaj videti mogli. Zopet smo sopihali, se dvigali in zrak je postajal zelo redki. Pod nami je bila globoka dolina a ob straneh še višje gorovje, pokrito z snegom. Nato so nas nosili dolgo časa po grebenu in pod nami črni prepadi, ki bi nas bili kaj kmalu požrli, saj je bil veter tako grozno močan. Zares je vsak čas pretela nevarnost, da pade kateri v žrelo temnega prepada. Končno se je odprla pred nami krasna dolina. Ob izhodu prepada je bila mala vasica, bivališče roparjev. Tokrat ni bilo nobenega doma in, če so bili, se niso upali na dan, ker so jih vojaki zasledovali in preganjali. (Dalje)

Naše č. šolske sestre v Chaotungi na prvoj misijonskoj postaji na Kitajskom z svojim višjim pastirjem in misijonarom g. Kerecom. Od leve na desno: s. Maršič Imakulata z Melinec, s. Rous Mihaela, prednica, z Črensovec, mons. Cheng Damijan, višji pastir, g. misijonar, Kerec Jožef, s. Schiller Virginija iz Beča, s. Sarjaš Konstantina iz Žižkov.

glavo, če smo ženske ali moški, ker nimamo hlač kakor to Kitajke nosijo. Vprašali so tudi zakaj imamo Evropejci dolgi nos, ker oni ga nimajo. Zelo jim je ugajalo, da prihajamo sestre semkaj tudi lečit bolnike. Takoj so vse bolnike iz Jankaija pripeljali k nam in jaz sem morala odpreti svojo potovalno lekarno in lečiti. V pošte so prišle zlasti ljube kaplice, z katerimi sem zdravila želodec, člov. slabost, kakor so mi to v družbi radi ponagajali, — srčno bolezen, zobobol in drugo. Patientov sem imela toliko, da sta mi morale priskočiti na pomoč še dve sestri. Pozno v noč smo ordinirale. Ko smo večerjali, seveda za mizo nam je služila borna deska z podstavki, so se radovedni Kitajci kar gnetli krog nas. Poizkusili smo kako se bo spalo na kit. pričaj (posteljah), pa komaj smo zatisnili oči, že je prihrumela tolpa nasilnih bolnikov, ki bi vdrli v sobo, ko bi ne šle z s. Virginijo poklicat na pomoč g. Kereca, ki pa jih je zastoj prepričeval, da je sedaj čas za spanje. Moral je postaviti oba gojenca oborožena z koli na

Pisma naših iz tujine.

Jezus naj žive! Morbecque, 11. VI. 1937.

Prečastiti g. vrednik!

Dragi bratje i sestre Slovenske krajine! Oblubila sem Vam, da drugo bom pisala več, ali vremen mi ne dopušča, da bi pisala dosta. Prečastiti gospod. Znájte, da zaistino veliko veselje i tolažbo občutim v tom tihom i samotnom kraju, gda dobim do rok naše prave krščanske i v maternom jeziki pisane Novine i Marijin list. V domovini nemre občutiti brat ali sestra tisto neizmerno veselje, kak ga čuti delavec ali delavka, štero prinašata Marijin list i Novine. Žmetno pričakujemo soboto ali nedelo, da si pá lahko zgučavlemo z svojimi domačimi. Mislim si, da sem v naroči matere domovine. Srčni Bog plačaj Vam za redno pošilanje! Jezusovo Srce naj Vas ozdravi i podeli obilo božega blagoslova i trdno zdravje, da bode te ne pretrgano delati za rešenje duš. Ar žetva je velika i delavcov pa menka. Tudi zdaj bi nūcala Francija dosta sv. Viannejov. Vse je navezano samo na življenje toga sveta.

O srce človeče kde blodiš? Po senci, po vetri, po praznoti? Ali se kaj zmeniš za Onoga, ki je vse? Za Onoga, ki je vsemogočnost, najvišja modrost, neizrekliva dobrotā, nestvorenja lepota, največja dobrotljivost? Na potu vanji smo, spominajmo se zato, da se bližamo smrti z vsakim stopajom, šteroga napravimo. Če vidimo ptice, ki po zraki lečejo, ali tekočo vodo, mislimo, da šče hitreje beži naše življenje k konci. I kda se vzdigujejo silni viheri, ali če se bliska i grmi, spominajmo se strašnega sodnoga dneva. Molimo Boga pa ga prosimo, naj nam podeli milost i čas, da bi dobro pripravljeni stopili pred njegovo najvišje Veličanstvo. Bodimo pripravljeni, ar ne vemo, kde bo naša zadnja vōra odbila.

El' na poli, el' na cesti,
Bog zna, v kakšem drugom mestu?!
Da že boža vola bo,
Te de vsaki z sveta šo.

Premineči mesec Marijin maj, je bio za vnoge veseli. A za nas izseljence pa ne, ar kak že v navadi, smo srečni, či bar nedelo moremo posvetiti Bogi. Posebno pri nas je bio žalosten. Celi maj je deževalo i to vsakokrat z nevihtov ino nesrečov. 20. maja večer ob 11 vūri šče ne sem popu-noma zaspala, gda je strela vdarila v štale mojega delodajalca. Na nagli skočim gor, se prekržim z blagoslovenov vodov, križec stisnem v roko i poklekem: „O Jezus, v tebe zavupam, Ti si z menov. Jezus, Marija, Jožef, Vam izročim svojo dušo, pomagajte mi“. V tom hipi me vertinja zazvala: Ogen! Poglednem skoz okno i vidim veliko svetloščo. Bežim doli i znova mi pravi vertinja: gori pri nas! Kama zdaj? Idi, si vzemi, ka maš, pa nesi k sosedu. Bežim nazaj, hiža je bila že vsa svetla od ognja, štale so go-

rele že vse povdiljen, vročina je že notri silila nad okno v hižo. V velikoj nevarnosti smo bili, ar hiža je samo telko ločena, kak mam vohod k hiži. Vsemogočni nas je občuval, hiža je ne poškoduvana nikaj. Č. gospod, tū Vam pošlem sliko našega pogorišča. (Hvala, sprejeli obe. Vr.) Druga slika istotak nesrečo kaže. 26. maja je na poli v tretjoj vesi od nas bio od strele mrtev sluga ednoga kmeta i dve kobili. V sosidnoj vesi so pa zgorele tri hiže. Boža roka! Svet drvi v prepad, v vrtoglavnom diru. Opomina nas Bog, da tūdi on ma vojsko i lahko konča celi svet v ednom megnenji, če ne bomo živeli po njegovih zapovedaj. — Druga pesem pravi:

Človek predragi, kak zajtra gor staneš,
Ne si obvarvan, večer gda ideš spat,
Zna biti vōra, da več se ne geneš:
Svečo boš mogeo v rokah držat.

O Srce Jezusovo, v tvoje svete rane nas sprejmi, da ostanemo stanovitni do konca. Vužgi ogenj tvoje goreče lubezni v naših srcaj, da splamti i ogreje to mrzlo tujino i vsa ledena srca. Srce Bože, ti samo lubezen zahtevleš:

Z lastnov krvjov te napajam,
Hranim dušo i telo,
Edno, samo edno, le za to zahtevlem:
Da me lūbiš prav srčno.

Tak dragi izseljenci, lubezen vračajmo z lubeznijov! Bratje i sestre, z veseljom na delo, čeravno v trpljenji smo. Brez trpljenja ne življenja. Brez vojske ne zmage, brez zmage ne krone. Što zna trpeti, zna živeti. Bodite pozdravljeni Vi č. g. urednik v Jezusovom Srci i ozdravljeni! Pozdravljam vse sotrudnike naših listov, lendavske g. duhovnike, g. dekana jeriča, vso duhovščino Slovenske krajine, svoje stariše, brate, sestre, prijateljice ino znance pa Prosvetno društvo v Črensovcih i našega bodočoga izseljeniskoga duhovnika. Te trenutek je jako zaželjen, ali bo skoro prišo? Pozdravljam vse naše izseljence. Bog naj čuva našo krasno Domovino!

Zahvatim se vlč. g. Zupančiči izselj. duhovniki za iskreno lubezen do nas izseljencov. Srčni Bog plačaj za odgovor, ednako se zahvalim našoj rojakinji Agati Škafar za njeno pismo, ka mi piše na želo vlč. g. Zupančiča. Spoved sem opravila že ob drugim 15. marca i 10. maja. Prišli so esi v Hazenbronek vlč. g. Georges Prevost. Bog plačaj. Bodite pozdravljeni.

Krampač Katlica iz Trnja.

POZDRAV POŠILAJO: Törnär Jožef i žena Marija, Pompadine, Francija z Tur-nišča. Želno čakata slovenskoga duhovnika. 150 naših lūdi čaka v departementi Cher na spoved. — Konkolič Marija, Viglain, Francija. Naši listi jo jako veselijo, žele zdravje uredniki, da bi za mladino dosta dobroga znali napraviti, je pri dobroy katoličanskoj družini i lejko ide večkrat k svetoy meši. — Kanič Matjaš i Elizabeta, Chateau Thierry, Francija iz Hotize. Frank ide dol, dragoca raste, en čas ešče zdržita, te se pa vrnetā k deci, ki njima je na radost.

Miha Kovan:

Na počitnice.

Vse bliže prihaja študent. Že zavija na pešpot, že stoji pred kapelico in se nasloni na strohnelo ograjo. V veselju se mu trese roka. Sname kapo, kot ga je učila mati, ko je še živela, ko so tudi cvele rože, in je sonce sijalo prav tako kot sedaj. Takrat ga je tega učila ni njemu to ni več šlo z glave. Ona sedaj že spi, leži tam prav blizu in misli na sina. Ozre se fant na polje, na oltarček in z tihim radostnim glasom začne: „O gruda domača, o mati, spet sem se vrnil k vam, spet sem srečen in ne želim si več drugega. Veš polje, v tujini je hudo. Tuj svet me ne razume kakor ti. Tuja postelja, ta čeprav je mehka, ni tako prijetna, kot tvoje naročje. Da, tukaj sem prebil svojo mladost, tukaj smo se igrali, lovili in podili za metulji, tukaj smo tebi, mati, spletali venčke, ko smo bili še v prvih hlačah. Lepo je bilo takrat, a sedaj je še lepše, še mnogo slajše. Leto dni je minilo. Leto dni sem v tesnih učilnicah hrepenel in mislil in sanjal o tebi. Dosti je dežel, dosti je bogatih in lepih krajev, saj so nam razlagali v šoli o sanjavih in bajnih deželah, toda ti si meni več. Čeprav si revna,

zemlja domača, si mi kakor biser, ki ga ne morem pozabiti, si za sina prebogatā. Čeprav si z očetovim in dedovim znojem prepojena, čeprav si trikrat v srce ranjena, gruda domača, vendar si meni kot nevesta, ki čaka in nestrpno pričakuje ženina, vsa lepa in v najsijajnejši opravi. Tvoj jok je meni sladka pesem in tvoja solza je kot hladeče zdravilo za pekoče rane. Spet se bova radovala. Mnogo ti imam povedati, polje, dosti me tišči v grlu. Tuja zemlja je hudobna in nepozna ljubezni, nepozna prijaznega pogleda. Njeni pogledi so pogledi mačhe. Da sem le pri tebi zemlja, srce. Šele sedaj čutim, kdo si, kaj si mi. Ne miče me hoditi po tujih, mrzlih in golih planinah, dokler sem živ, dokler imam tebe. Dokler diham, daj da diham tvojo ljubezen, diham tvoj zrak in prostost. Samo eno leto te nisem videl in skoraj bi zhiral ob tujem skvarjenem ozračju.

Ozka si, dežela Prekmurska, a vendar široka kot pečeče in besneče morje. V tebi najde izčrpan in izmučen tolažbe. Ko te enkrat vidi, ko samo enkrat uživa tvojo sladkost, pozabi na vse boli in se več ne more ločiti od tebe. In ko je na smrt bolan, ga sprejmeš ti, zadnja tolažba, razstres mu svoje krilo in ga pritisneš v

hladen objem, daš mu grob, pokoj. Šele takrat si mirno odpočije. Mirna si, krajina slovenska, pa vendar valoveča, ko zori zlatoklasa pšenica in ko med ponosno ržo pedpedika prepelica in vabi na žetev, na plačilo.

Kot lastovičje gnezdo si. Mnogo ti je otročičev. Mnogo jih pošlješ v svet še z neutrujenimi perutmi, v svet za krutom. A ti se jočeš za njimi. In vsak se vrne k tebi, materi dobrotnici, nazaj v gnezdo, samo da se odpočije, ker brez tebe ni življenje. Spet je močan kot hrast, spet se lahko vrne v suženjski jarem tujine. Kot zakladnica si, v kateri ni krize in v kateri sin vedno dobi v obilni meri tolažbe in miru. Čuvaš mi zaklade. Le jih čuvaj! To te še prosim, da boš tudi mene čuvala, ko bom prišel truden, poten, ko bom iskal v tebi, zibelka sreče, — mir in počitek!“

Nihče ga ni slišal. Le pšenično in rženo klasje se je zibalo v prijetni večerni sapi, in mu pritrjevalo na njegove besede. Strme so zrle rože v njega, takor da bi ga hotele pobožati. On je pa z lahkim srcem kar poskočil, prost, saj se je potožil polju in mu odkril vse boli. Ko je odhajal, se mu je zdelo, da se ozira Marija za njim in pravi: „Sin, ki ljubi svojo zemljo, naj ga sreča vodi!“ Odšel je.

Par korakov in bil je doma. Sprejela ga je nizka bela hiša z zelenimi okni, veselo mu je namežiknila z enim očesom v pozdrav. Prav po tihem in priprosto ga je sprejela in mu dala to, kar si je celo leto zaslužil. Dala mu je vesele, mirne počitnice. Okoli kapelice je vse utihnulo. V bližini se je dvignila rjava gruda, bil je škranček, visoko pod nebo in zapela pesem zahajajočemu soncu.

Zvečerilo se je. Jasno zvezdnato nebo se je smejalo vasic, ki je mirna in pokojna ležala raztresena med cve-točim sadnim drevjem. Iz gornjega dela vasi se je zaslišal prijeten glas pesmi:

Reka Mura je šumela,
Mesec mlo je sijal.
In še potem:
Srečen bodi! Bog te vodi,
Angelček presrečnih dni.

Bili so fantje, ki so prepevali. V ozadju pa je šumela Mura, kakor da je slišala pesem svojih otrok. Iz bližnjih mlak se je razlegalo žabje regtanje. Odzvonilo je že Ave Marijo. Na vrhu globoko v vodo sklonjene vrbe je slavec pravkar začel ubirati svoje strune. Vse mirno, vse tiho. Ljudje so bili zbrani po trudnem delu okoli polnih skled in skoraj povsod se je govorilo, da je Zalesnikov študent doma. (Konec)